

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **M. K.**, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 2 T 95/2010, o návrhu na odňatie a prikázanie veci na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 8. septembra 2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obvineného **M. K.**, vedená na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 2 T 95/2010, sa tomuto súdu **neodníma**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný prokurátor v Senici podal 16. augusta 2010 na Okresnom súde Senica obžalobu na obvineného M. K. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., ktorý mal spáchať v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa 156 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že :

dňa 15. februára 2008 v S. v chatárskej oblasti K. fyzicky napadol priateľku S. A. tak, že ju rukou udrel do tváre a následkom úderu spadla na zem, pričom sa udrela hlavou o zábradlie, čím jej spôsobil poúrazovú bolesť hlavy na základe dráždenia krčného sympatikového nervu, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia do 16. marca 2008, chytil ju pod krk, škrtil ju a vyhrážal sa jej zabitím, ktoré konanie u nej vyvolalo obavu o život.

Samosudkyňa Okresného súdu Senica predložila Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 27. augusta 2010 trestnú vec obvineného s návrhom, aby trestná vec bola tomuto súdu odňatá a prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Bratislava III. Svoj návrh odôvodnila tým, že rozhodujúci účastníci konania majú trvalé bydlisko v B.

Obvinený má trvalé bydlisko v S., poškodená S. A. býva na adrese B., priamy svedok A. A. (ročník 1924), býva v B., pričom ide o svedka, ktorý má 86 rokov a v prípade jeho osobného vypočutia bude musieť cestovať do S. Z hľadiska hospodárnosti by bolo vhodné odňať vec Okresnému súdu Senica a prikázať ju Okresnému súdu Bratislava III, t.j. súdu v obvode, ktorého podala poškodená trestné oznámenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd najbližšie spoločne nadriadený Okresnému súdu Senica a Okresnému súdu Bratislava III, ktorému je prikázanie veci navrhnuté, preskúmal podaný návrh na odňatie a prikázanie veci a zistil, že návrh samosudkyne na odňatie a prikázanie veci nie je dôvodný.

V prvom rade je potrebné uviesť, že na prejednanie a rozhodnutie vo veci obvineného M. K. je príslušný Okresný súd Senica, ktorého vecná príslušnosť vyplýva z ustanovenia § 15 Tr. por. a miestna príslušnosť vyplýva z ustanovenia § 17 ods. 1 Tr. por., pretože v obvode tohto okresného súdu mal byť trestný čin spáchaný.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Pojem dôležité dôvody nie je v Trestnom poriadku bližšie definovaný. Je však nepochybné, že musí ísť o skutočnosti, ktoré sú svojou povahou výnimočné, pretože ustanovenie § 23 Tr. por. je zákonným prelomom do zásady, že nikto nemôže byť odňatý jeho zákonnému sudcovi (súdu) vyjadrenej v čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

V posudzovanej veci samosudkyňa príslušného súdu svoj návrh na delegáciu opiera o skutočnosť, že všetci rozhodujúci účastníci konania majú trvalé bydlisko v B., teda mimo obvod Okresného súdu Senica. Poukázala tiež na vek jedného svedka, ktorého výsluch na hlavnom pojednávaní bude nutný, z čoho vyvodzovala, že hospodárnejšie bude prejednať vec na Okresnom súde Bratislava III, v obvode ktorého podala poškodená aj trestné oznámenie. Podľa názoru najvyššieho súdu predložený návrh samosudkyne nie je dostatočne podložený. Niet sporu o tom, že obvinený, poškodená i svedok A. A., ktorého výsluch na hlavnom pojednávaní navrhuje obžaloba, majú trvalé bydlisko mimo príslušného súdu. Táto okolnosť však môže byť dôvodom na delegáciu veci iba za stavu, že súčasne existujú

d'alsie skutočnosti, na základe ktorých možno usudzovať, že procesne nepríslušný súd môže vec prejednať podstatne rýchlejšie a hospodárnejšie. Iba v takom prípade možno urobiť výnimku z vyššie citovanej zásady.

V posudzovanej veci boli vypočutí štyria svedkovia, z ktorých dvaja majú bydlisko mimo obvod príslušného súdu. Ďalší dvaja svedkovia – príslušníci polície majú bydlisko v obvode príslušného súdu. Ich výsluch síce obžaloba nenavrhovala, ale vzhľadom na obranu obvineného možno usudzovať, že ich osobný výsluch na hlavnom pojednávaní bude potrebný. Pritom nie je vylúčené, že v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní vyvstane potreba predvolať a vypočuť ďalších svedkov. Čo sa týka svedka A. A., je síce ročník 1924, to však ešte neznamená, že nie je schopný dostaviť sa na príslušný súd za účelom svedeckej výpovede. Zo zápisnice o jeho výsluchu žiadne takéto poznatky nevyplývajú. Úvahy samosudkyne v tomto smere sú preto predčasné.

Nad rámec tohto záveru najvyšší súd pripomína, že na Okresnom súde Bratislava III a vôbec na súdoch prvého stupňa v Bratislave je omnoho vyšší nápad trestných vecí a podstatne právne komplikovanejších, ako v obvode príslušného súdu. Predmetná trestná vec by z toho dôvodu v žiadnom prípade nebola prejednaná rýchlejšie a hospodárnejšie na Okresnom súde Bratislava III, než u príslušného súdu.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že v posudzovanej veci nebol dôvod na delegáciu veci, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 8. septembra 2010

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Peter Szabo

Za správnosť vyhotovenia: Alžbeta Kóňová